

Ehvenişer

EHVENİŞER

Ruh sığmamaya başlıyorsa bedene,
Artıyorsa artık sancılar,
Doğumun vakti yakın.
Ben artık yeni doğacak bir bebeğin simasındaım

Yükler kamburlaştırıyorsa ruhu,
Kitap yüklü merkep olmaktansa,
Ehvenişer olandır aydınlık.

Farkındalık arttıkça, çınılıyorsa kulaklar
İhtimaller dairesinde,
Sevip beslediğim ihtimalin,
Sancısını bile seviyorum.

Katıksız hislerimin yansımasını
Simandaki çizgilerde gördüm.
Bu hisler sevdirdi günahları bana.
Rönesanstan önceleri,
Kilisede yatıp kalktım

Artık günah çıkarmaya gelmesinler yanıma.
Modern papaza aşık oluyorum,
Çıkarmaya başlıyorum günahlarımı.

Kaderim değişiyor avucumdaki çizgilerle beraber
Benim gibi birini müspetleştirebiliyorsan;
Bırak güneş doğsun avuçlarında,
Mevsimlerden biri açsın yüzünde

Hayat okşasın yüzünü.
Rüzgar değilim ben
Ancak ruhum okşayabilir ruhunu.

Kalabalıkta kalınca duyamadığın sesleri,
Kelimelerle çizip sana sunuyorum.
Kendimle savaşımlı merak ediyor insanlar,
Anlatmıyorum ki barış içinde yaşasınlar.

Kendimle olan savaşı,
Sana yenildiğimde kazandım.
Seninle sevişen hislerimi,
Gri bir kediye sevmene benzettim

Maskelerin altında kalan suretleri görüyor,
Her seferinde kendilerini ele vermelerini izliyorum

Korkunun sofrasında yılgınlık yedim.
Kentlerde devleşti öfkelerim.
Bana rağmen, sana rağmen.
Şiirler yeniden yazılacak kıvamda,
Duygular yeniden doğacak,
Yürek imgelerin ulaşılmaz doruğuna çıkacak

Revision #1

Created 20 Ocak 2024 00:36:58 by Silahlıgüvercin

Updated 30 Ocak 2024 13:02:46 by Silahlıgüvercin